

GAZETA HÂRTIBACIULUI

PUBLICAȚIE LUNARĂ A ASOCIAȚIEI „VALEA HÂRTIBACIULUI” ÎN COLABORARE CU PRIMĂRIA ORAȘULUI AGNITA

„Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă” Marcu, 10.44

NUMĂRUL 125, OCTOMBRIE 2016
APARE LA AGNITA - PREȚ: 1 LEU

Din SUMAR

De la Poliție ...

Editorial ...

- pag. 2

- pag. 2

**SENIORII DIN AGNITA
ȘI-AU SĂRBĂTORIT ZIUA**

- pag. 2

**Dragi amintiri, vechi cât
vârsta celor mai bătrâni
oameni ai satului Țichindeal**

- pag. 3

**Ilimbav - trecutul prezentului
sau suntem după cum am fost**

- pag. 3

„Din Hârtibaciu, cu drag“

- pag. 3

Povestea Școlii din Țichindeal

- pag. 4

**ORTODOXIA
PE VALEA
HÂRTIBACIULUI**

- pag. 5, 6

**Viața și tipăriturile Sfântului
Ierarh Antim Ivireanul**

- pag. 5

**Dom-le, nu sta de vorbă cu proștii,
să-ți pierzi vremea.**

- pag. 5

**Bătrânii de la Căminul din
Marpod au primit daruri și
asistență religioasă**

- pag. 6

**Între slava deșartă
și deznădejde**

- pag. 6

**Crucea, nebunie sau
putere?**

- pag. 6

Între noi doi

Maria Pănăzan Lorinkzi

- pag. 6

**Folclor Cules de Mircea
Drăgan Noiștețeanu**

- pag. 7

Fermecătoarea toamnă

Ioan Gligor Stopiță

- pag. 7

Omagiu pentru actorul-cântăreț

*Autor: Hudea M. Simion
Un fiu al satului Săsăuș*

- pag. 7

Ultimul stinge lumina

Dan Herciu

- pag. 7

INSECTE DE COMPANIE

Nicu Ganea

- pag. 7

La Agnita s-a sărbătorit Ziua Armatei României

Niciodată nu au simțit agnițeni, atât de intens sărbătoarea armatei române, ca în acest an când, Primăria orașului Agnita în colaborare cu Centrul de Instruire pentru Luptă al Forțelor Terestre „Getica” – CILFT (U.M.01495 Cincu) au organizat un eveniment deosebit pentru cinstirea ostașilor români.

Înainte de ora 10.00 Parcul „Căpitan Axente Lene” a fost ocupat de militari germani, canadieni, americani, moldoveni și bineînțeleș români: Brigada 2 Infanterie „Rovine”, Batalionul 20 Infanterie Scorpionii Negri, Batalionul 26 Infanterie Scorpionii Roșii. În afară de militari de la Cincu, la eveniment au participat și subunități ale ISU, Jandarmeriei și Poliției.

La ora 10.00 generalul de brigadă Gheorghită Vlad, Comandantul CILFT, a trecut în revistă Garda de Onoare și trupele alinate în fața monumentului și a primit raportul către Comandant.

După intonarea Imnului Național al României, preoții parohiilor ortodoxe din Agnita au oficiat o slujbă religioasă pentru pomenirea eroilor neamului și cinstirea ostașilor.

Despre însemnătatea acestei sărbători au ținut scurte alocuțiuni generalul de brigadă Gheorghită Vlad și ing. Ioan Dragoman.

În cuvântarea sa, comandantul CILFT a subliniat momentul eliberării orașului Carei ultima localitate transilvană „ultima brazdă de pământ românesc” scoasă de sub ocupația hortistă. Adresându-se ostașilor prezenți le-a spus: „De ziua Armatei României, vă felicit pentru stăruința, abnegația și modul curajos în care acționați, pentru îndeplinirea misiunilor încredințate și vă urez succes în tot ceea ce întreprindeți pentru creșterea prestigiului corpului de elită din care faceți parte.”

Primarul orașului Agnita, Ioan Dragoman a evocat sacrificiul eroilor căzuți pentru patrie și a propus păstrarea unui moment de reculegere. În cuvântarea sa, acesta a remarcat importanța instituției militare ca și a celorlalte menite să apere libertatea și democrația în România. A subliniat eroismul celor care și-au jertfit viața pentru libertate și obligația de a nu-i uita și de a onora sacrificiul lor.

Un moment deosebit l-a avut invitarea la microfon a lui Mihai Moise, ultimul veteran de război din Agnita.

La cei 95 de ani fostul soldat care a luptat pe ambele fronturi, a reușit să impresioneze auditoriul cu nararea unor momente

din odiseea trăită în lungul război. A remarcat diferența dintre dotarea ostașilor de acum și cea de care a avut parte în timpul războiului, a vorbit de foamea și de păduchii care i-au fost însoțitori. Evocările veteranului, prezentate cu nonșalanță și umor, au fost ascultate cu interes și aplaudate de cei prezenți.

În acordurile Imnului Eroilor, au fost depuse coroane de flori pe soclul monumentului, sub numele eroilor agnițeni căzuți pe câmpurile de luptă.

Din parcul Axente Lene manifestările s-au mutat în centrul orașului unde agnițeni au aplaudat parada militară iar copiii au admirat expoziția de echipamente și tehnica militară, organizată în parcarea de la poliție au făcut poze și s-au jucat cu armamentul expus.

Pentru prezența lor, pentru programul organizat de militarii de la Cincu, agnițenii le-au prezentat un frumos spectacol folcloric, realizat de Casa de Cultură din Agnita, din care n-au lipsit cântecele patriotice interpretate de grupul vocal coordonat de Doina Părău, frumoasele cântece prezentate de soliștii Ioana Bogdan și Constantin Vasilescu, ca și suita de jocuri populare prezentate de ansamblurile Hârtibaciu și Cununa conduse de Ioan Sârbu.

Inițiatorii acestui frumos eveniment, organizat de Ziua Armatei Române, au fost maiorul George Bală de la UM Cincu și Horia Silvestru membru al Consiliului Local în Agnita. Merită felicitări cu speranța că și la anul îl vor putea realiza.

I. Bârsan

AGNITA, TOT FĂRĂ VICEPRIMAR

Unul din proiectele de hotărâre din ordinea de zi a ședinței Consiliului Local Agnita, viza alegerea unui viceprimar, alegere așteptată cu interes de agnițeni.

RECTIFICARE

În articolul „Un nou început în clasă nouă” din numărul anterior, numele firmei care a finanțat lucrările și materialele clasei a III-a de la Școala Gimnazială G. D. Teutsch a fost scris greșit.

Ne cerem scuze și facem cuvenita rectificare menționând că firma se numește EUROSOLAR drept care o felicităm pentru gestul nobil.

I. B.

Pentru acest post au fost propuși doi consilieri, Murgoci Costel, propus și în scrutinurile anterioare și Niculescu Dan, care a mai fost în această funcție în perioada 2012-2016.

După ce au mai trecut prin cabina de vot de încă patru ori, consilierii au câștigat experiență și în șapte minute au reușit să stampileze și să numere voturile

Rezultatul a fost de 8 voturi pentru Niculescu Dan, 7 voturi pentru Murgoci Costel și 2 voturi stampilate greșit adică nule.

Pentru alegerea viceprimarului erau necesare 9 voturi pentru, așa că niciunul din cei propuși n-a câștigat.

Probabil la următoarele alegeri se va rezolva și această problemă a orașului Agnita.

I. Bârsan

Editorial ...

Nu de puține ori auzim în jurul nostru că românul se pricepe la două lucruri: politică și fotbal. Eu recunosc că nu mă pricep deloc la fotbal. Iar despre politică am așa, o vagă idee.

Mă refer la politică așa cum este ea definită de dicționarul explicativ al limbii române:

POLÍTIC, -Ă, politici, -ce, s. f., adj. I. S. f. 1. știința și arta de a guverna un stat; formă de organizare și conducere a comunităților umane, prin care se menține ordinea internă și se garantează securitatea externă a comunităților respective.

Și asta pentru că nu sunt politician, adică nu posed arta și știința de a guverna. Nu vreau să guvernez. Accept doar, ca marea majoritate dintre noi, să fiu guvernat.

Cuvântul *politică* provine din greacă – *politikos* – și are ca rădăcină semantică cuvântul *polis* care la origini desemna un oraș-stat din Grecia antică. Aceste orașe stat puteau fi guvernate de monarhie – adică de un rege, aristocrație – adică de un număr mai mic sau mai mare de persoane care se bucură de mari privilegii, tiranie – adică de un stăpân absolut sau democrație – adică toată lumea avea aceleași drepturi la conducere.

Azi acele orașe-stat au devenit state-națiuni sau chiar state-continente. Iar politica și jocurile politice li se aplică și lor, indiferent de mărime.

Pentru statul nostru am însă o problemă. Din câte știu trăim într-o democrație. Adică toți avem aceleași drepturi și alegem dintre

noi pe cei ce ne guvernează. Dar asta teoretic pentru că, din câte văd, cei pe care i-am ales devin dintr-o dată aristocrați iar noi ajungem să trăim într-o aristocrație.

Nu vă e clar? Să vă explic. Oficial suntem o democrație și ce poate unul pot toți. Deci alegem să fim conduși de oameni ca și noi, cu aceleași capacități politice ca și noi. Și pentru ca toată lumea să beneficieze de aceleași șanse, adică toată lumea să poată să facă politică, odată la patru ani organizăm alegeri în care oricine poate să devină conducător. Adică, și eu și tu, am putea candida și să fim aleși ca să conducem. Doar că, odată la patru ani nici eu și nici tu nu putem candida și ca urmare nu putem fi aleși, pentru că există niște grupuri de oameni numite partide care în momentul în care i-am votat să ne conducă și-au acordat privilegiul și s-au asigurat că nici eu și nici tu nu le-am putea lua frâiele puterii politice. Adică sunt niște persoane privilegiate, niște aristocrați. Deci ... dacă suntem conduși de un număr mai mic sau mai mare de persoane care se bucură de mari privilegii, niște aristocrați, nu rezultă că trăim într-o aristocrație?

Sunt de acord că o țară trebuie să fie condusă de oameni care știu ce fac, pentru care guvernarea este o știință pe care o stăpânesc. Dar, cu mici excepții, vi se pare că am fost conduși de oameni care știu ce fac, pe care îi interesează soarta țării ai căror cetățeni sunt, sau de niște oportuniști pe care îi interesează persoana lor și privilegiile pe care și le-au asigurat?

Acești oportuniști fac tot ce pot ca odată la patru ani să te convingă să le dai lor votul, că ei sunt cei mai buni, că știința lor politică este

cea mi bună, că ei guvernează cel mai bine. De fapt vor să se asigure că de privilegiile pe care și le-au asigurat până acum vor beneficia și mai departe.

Ce-ar fi dacă am candida și noi, eu și cu tine? Poate suntem mai buni decât cei ce ne conduc acum. Și dacă lumea ne-ar alege? Ar fi o catastrofă pentru partide. Noi nu suntem înregimentați politic. La noi nu pot veni să spună „Fă cum spun eu și îți iese și ție ceva.” De ce? Pentru că eu și cu tine nu-i suntem datori cu nimic partidului, noi suntem datori cetățeanului de pe stradă. El ne-a votat, nu partidul. În fața lui răspundem pentru ce am făcut sau nu am făcut. El este cel care ne judecă.

Încercați să trageți la răspundere o listă de candidați ai unui partid sau un partid pentru promisiunile neonorate pe care le-au făcut în campania electorală. Puteți? Nici o șansă! Mai mult. După alegeri veți constata că toate acele nume de pe listă au ajuns în cu totul altă parte decât unde ați votat să ajungă. Comisii, AGA, ministere, direcții etc. – toate acele locuri unde privilegiile le aduc bogăție. În locul lor, în consilii locale, județene, parlament vor ajunge oameni pe care nu-i cunoașteți, de care nici n-ați auzit și care vor face tot ce le cere partidul. Pentru că nu voi i-ați votat ca să ajungă acolo. Partidul i-a pus acolo. Și, odată ajunși acolo – o mână spală pe alta și amândouă obrazul. Care tot murdar rămâne ...

Poate ar trebui să funcționeze legea lui OM. Dar nu ca în „Fii om cu mine ca să fiu om cu tine” ci legea lui a fi OM, cu majuscule. Ca în umanitate.

Cătă V.

SENIORII DIN AGNITA ȘI-AU SĂRBĂTORIT ZIUA

Cu patru zile mai târziu s-au întâlnit membrii asociației „Casa Seniorilor” din Agnita pentru a sărbătorii împreună „Ziua Mondială a Pensionarilor”

Peste 130 de persoane vârstnice au luat loc la mesele pregătite la restaurantul „Grădina de vară” unde, Efta Dorul președintele asociației le-a făcut urările convenite de ziua lor. Cu această ocazie, conform tradiției, i-a felicitat și le-a acordat o diplomă de onoare și un cadou celor care au împlinit în acest an vârsta de 70 de ani.

Celor sărbătoriți, ansamblul folcloric al Casei de Cultură din Agnita, conduși de profesorii Ioan Sârbu și Părau Doina, le-a oferit un minunat moment artistic de dansuri și cântece populare, împreună cu îndrăgita solistă agnițeană Ioana Bogdan. Spectacolul a fost completat de solistul Costel Popa, din Mediaș, care a prezentat un potpuriu din cele mai îndrăgite cântece ardelenesti.

În această atmosferă, celor mai tineri, dintre vârstnici, inima le-a dat ghes și au ieșit la dans.

De reușita acestei sărbători s-au ocupat membrii Comitetului Director Dorul Efta, Celica Cioca, Maria Bârdaș, Ana Barbu, Stelian

Naicu, ajutați de Maria Sas și Marcel Paraschiv. A fost o petrecere reușită.

I. Bârsan

Dragi amintiri, vechi cât vârsta celor mai bătrâni oameni ai satului Țichindeal

Era pe vremea când bătrânele și tinerele femei și fete ale acelu sat hârtibăcian torceau fuioarele firelor de in, cânepă și lână din caierele prinse în furcile frumos încrustate, după care năvădeau și țeseau, cu migală și măiestrie, covoare, păretare, ii, catrințe, năframe, prosoape, fețe de mase, cioareci, laibăre și recăle. Așadar, pe acea vreme se mai depăneau, la gura sobei, vechi povești însoțite de cântecele doinite ale șezătorilor din lungile nopți de iarnă. În atare împrejurări se nimerise să cunosc, într-o astfel de șezătoare, pe un tânăr care primăvara ara și semăna pământurile, vara cosea ierburile și făcea fânurile, toamna culegea porumbul și cartofii de pe câmp, în vreme ce iarna îngrijea caii, oile și vacile. Un fecior înzestrat de bunii și vrednicii lui părinți și bunici cu frumosul și răspânditul prenume de Dumitru. Acesta avea să-mi șoptească, cu puțină reținere în vorbe și în gesturi, că îl dor mâinile de atâta nemuncă, și că până și în somn aude plăcutele sunete ale bătutului și ascuțitului coasei, ca și clinchetul clopoțelului prins la grumazul cailor scoși la arat și la grăpat.

Cu regret mărturisesc că de prea de multă vreme nu mai știu ce s-a ales de acel chipeș și brav fecior, îmbrăcat în cioareci groși și în cămeșe înflorată, iar peste brâu, prins în curele, un șerpar brodat în roșu, galben și albastru. Trag nădejdea că-i sănătos. Dar și că a îmbătrânit frumos și cu folos. Gândindu-mă că a devenit un vrednic bunic și străbunic, păstrând în preajma lui și a nevestei sale o sumedenie de feciori și fete, de nurori și gineri, de nepoate și nepoți, de strănepoate și strănepoți. Și poate că Bunul Dumnezeu îi va fi avut familia în marea Lui grijă ocrotitoare, înzestrându-i nu numai cu multă minte și cuminenie, dar și cu darul hârniceii și al priceperii. Și de bunăseamă, cu toții fi-vor purtători de mândre haine românești, așa cum le stă atât de bine țăranilor satelor și cătunelor sibiene presărate deoparte și de alta a văilor Hârtibaciului, Oltului, Cibinului, Secașelor și Târnavelor. De fapt, așa cum sunt ei de frumos și de curat îmbrăcați duminicile, atunci când merg la sfânta, micuța și bătrâna lor biserică.

Miercuri, 26 octombrie, de Sărbătoarea

Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, mă voi îndemna, cumva, să merg la acea slujbă religioasă a bisericii satului Țichindeal. Neuitând să întreb de acel harnic și fain fecior, de altădată! Numai că tare mă tem că n-am să dau de el. Nu de alta, dar am aflat că acel mândru sat de odinioară este nu numai tare îmbătrânit, dar și părăsit și uitat de fiii și fiicele lui. Și cu toate astea voi încerca să întreb de acel fecior Dumitru pe primul bătrânel care îmi va ieși în cale, rugându-l să mă ajute să dau cumva de el. Iar ca să-i vin în ajutor îi voi spune că pe acel vrednic om l-am cunoscut cu șaizeci de ani în urmă. Și că, într-o noapte geroasă și întunecoasă de iarnă, eram cu toți tinerii satului la o mândră șezătoare, și că el mi se destăinuia cum că în fiecare iarnă simte că-l dor mâinile de atâta nemuncă!

NOTĂ: La Mulți Ani, tuturor celor care poartă frumosul nume de Dumitru, Dimitrie, Mitu, Mitică, Dumitreasa, Dumitra și Dumitrița!

Sibiu, oct. 2016

Ioan Vulcan-Agnițeanul

De la Poliție ...

A început o toamnă liniștită și frumoasă dar cu ploii, și mai ales, cu temperaturi capricioase. Totuși, nu carosabilul ud de ploaie a fost cel vinovat pentru incidentele rutiere de pe Valea Hirtibaciului, ci neatenția conducătorilor auto.

În apropiere de Birghiș în timp ce conducea cu viteză o motocicletă, C.C.C. de 29 de ani din Agnita a pierdut controlul acesteia într-o curbă la stânga și s-a răsturnat în șanț, alegându-se cu fracturi la piciorul stâng; iar pe drumul Agnita-Sibiu în apropiere de Nocrich, G.I.D. de 24 de ani din Sibiu nu s-a asigurat în timp ce efectua o depășire, pe un drum în linie dreaptă, și a intrat în coliziune laterală cu autoturismul condus regulamentar de H.C.M. de 37 de ani din Sighișoara. În afară de cele două autoturisme avariate și cei doi șoferi răniți la spital au ajuns și H.I. și H.M. pasageri în mașina condusă de H.C.M.

Tot pe drumul Agnita-Sibiu, dar în apropiere de Hosman, a avut loc un accident demn de filmele mute. F.I. de 36 de ani din Sibiu a oprit autoturismul pe care îl conducea pentru a lăsa să treacă o turmă de oi ce traversa carosabilul. Se pregătea să demareze când mașina a fost lovită de o motocicletă condusă de T.L.C. de 24 de ani din Sibiu. Un pasager din mașina lovită, M.S.R. de 30 de ani din Sibiu, a coborât să vadă ce s-a întâmplat moment în care a fost lovit de o altă motocicletă condusă de C.V.L. de 30 de ani din Sibiu. Amândoi motocicliștii, pasagerul bine intenționat dar ghinionist, precum și un pasager aflat pe prima motocicletă au ajuns la spital.

A ajuns la spital și S.A. de 47 de ani din Alțina după ce a fost găsit căzut lângă un imobil din localitate. Din verificări s-a constatat că S.A. după ce a băut cot la cot cu consăteanul său C.P., în timp ce se îndreptau spre casă au început să se certe ... „prietenește” după care au început să își împartă pumni ... „prietenește”. „Prietenia” lui C.P. a fost mai tare și ca urmare S.A. a fost internat cu multiple fracturi la nivelul feței.

Ca și oamenii și casele pot fi singure și fără apărare. Atunci când proprietarii nu le mai locuiesc sau le locuiesc foarte rar, nu le supraveghează și nici nu le pun sisteme de alarmă. Și, ca și oamenii, casele pot fi vizitate de persoane nedorite. Cum s-a întâmplat la Hosman unde s-a pătruns în casa unei persoane plecate în Germania. Din casă, aparent, nu lipsește nimic, dar ...

La Birghiș însă, dintr-un magazin aparținând unei societăți comerciale, au fost sustrate bunuri alimentare și nealimentare. Hoții au intrat prin efracție și au părăsit magazinul ducând cu ei marfă de o valoare apreciabilă.

Nici această perioadă nu a fost scutită de decese la domiciliu. La Merghindeal, Kadar Elisabeta Gizela de 51 de ani a fost găsită decedată în imobilul lui S.A. din localitate persoană pe care o îngrijea și care a și găsit-o decedată. Nu prezenta urme de violență dar Serviciul de Medicină Legală din Sibiu are ultimul cuvânt. Așa cum are ultimul cuvânt și în cazul lui Boldijar Mariana de 49 de ani din Metiș. Aceasta s-a întors la domiciliu, s-a așezat pe o canapea în cameră cu fiul său și în prezența acestuia a decedat în ciuda încercărilor de ajutor ale fiului precum și a unui echipaj SMURD chemat de urgență.

Polițiștii din Agnita au intervenit rapid și profesionist în urma unei sesizări de furt de la un magazin din Merghindeal. În sesizare se făcea referire la un autoturism TAXI care se îndrepta spre Agnita și care a fost identificat pe strada Avram Iancu din oraș. Autoturismul era condus de I. N. de 40 de ani din Vecerd și avea ca pasageri pe G.C.M. de 32 de ani, B.L.I. de 33 de ani și C.N. de 47 de ani. Persoanele au fost întrebate dacă dețin bunuri asupra lor iar acestea au indicat o plasă în care se aflau țigări declarând că le-au cumpărat dar că nu dețin documente de proveniență. Au fost efectuate verificări cu privire la proveniența bunurilor și identitatea persoanelor, ocazie cu care s-a constatat că B.L.I. avea activă o interdicție de a părăsi localitatea Porumbacu de Jos. În urma constatărilor au fost luate măsurile prevăzute de lege.

Ca întotdeauna, aflați la datorie, polițiștii de pe Valea Hirtibaciului vă dovedesc că sunt ... **Mereu alături de dumneavoastră!**

Bătrânii de la Căminul din Marpod au primit daruri și asistență religioasă

Departamentul de asistență socială al Arhiepiscopiei Sibiului și Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Terezianum” din Sibiu au organizat luni, 17 octombrie, o activitate social-filantropică la Căminul pentru Persoane Vârstnice din localitatea Marpod, județul Sibiu. Activitatea a marcat Ziua Mondială a Alimentației și a început cu o slujbă de binecuvântare pentru cei 90 de beneficiari ai centrului social menționat, slujbă săvârșită de consilierul social din cadrul Arhiepiscopiei Sibiului, Ioan-Ciprian Căndea, inspectorul social pr. Tiberiu Kiss și parohul de la Marpod, Marius Muntean.

„Dragostea și sprijinul față de cei vârstnici”

Persoanele vârstnice din așezământ au primit din partea Arhiepiscopiei Sibiului și a Colegiului Tehnic de Industrie Alimentară „Terezianum” din Sibiu produse de patiserie, produse de panificație și fructe.

„Astăzi am ales să petrecem câteva ore

cu ocazia Zilei Mondiale a Alimentației în mijlocul persoanelor vârstnice din Marpod. Acestea sunt cea mai defavorizată categorie socială la ora actuală, de aceea Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Laurențiu își dorește să ne arătăm permanent dragostea și sprijinul față de cei vârstnici. De asemenea, am văzut bucuria pe chipul lor îmbătrânit și trist în momentul în care au primit produsele, dar și seninătatea la auzul cuvintelor de încurajare”, ne-a spus pr. Ciprian Căndea.

La activitatea de la Marpod au mai participat inspectorul Marius Talmațchi din cadrul Departamentului menționat, alături de doamnele profesoare Cornelia Popa și Simona Butoi de la liceul sibian partener, coordonatoarele acestui proiect în rândul elevilor.

„Ziua Mondială a Alimentației este o zi prin care se dorește promovarea unei alimentații sănătoase și eradicarea sărăciei”, a menționat Prof. Cornelia Popa.

Între slava deșartă și deznădejde

Părinții duhovnicești insistă asupra faptului că este nociv din punct de vedere spiritual să te compari cu alții; să te întrebi de ce ți-a dat ție Dumnezeu mai puțin decât celorlalți, să îți răscolești nemulțumirile cu privire la munca pe care o depui și locul pe care îl ocupi; să te socotești deosebit de important și cu un destin special, care nu se împlinesc din cauza altora care stau în calea ta. Toate acestea sunt gânduri cultivate destul de frecvent, sursă a multor neîmpliniri, frustrări și eșecuri.

Despre Avva Isidor de la Sketis povestea Avva Pimen că „ii tot spuneau gândurile rele: «Ești mare om». El le răspundea: «Precum Avva Antonie, într-un tot ca Avva Pambo sau ca alți Părinți plăcuți lui Dumnezeu?» După ce aducea astfel de întâmplări, se liniștea, iar când dușmănia [demonilor] îl aducea la deznădejde, făcându-l să creadă că oricum va fi osândit, el le răspundea: «Chiar dacă sunt osândit, pe voi am să vă găsesc sub mine»”.

Strategia Bătrânului Isidor, un om smerit și cu foarte multă răbdare, arată că niciodată comparațiile nu sunt bune sau rele în sine, ci sunt importante gândul și maniera în care sunt făcute. Pentru cei care citează setul de povestiri dedicate ascetului în Pateric este foarte limpede măsura la care a ajuns. El spunea despre sine: „De când am devenit monah, mă străduiesc și nu las mâna să-mi urce până la gât”, sau în alt loc: „De patruzeci de ani simt păcatul cu mintea, dar niciodată nu l-am îngăduit nici pe-al poftelor, nici pe-al mâinilor”.

Așadar, monahul era un om care își

controla foarte bine pornirile pătimase și care se dedica rugăciunii cu foarte mare intensitate, după cum tot el spunea: „Când eram tânăr și stăteam în chilia mea, nu aveam măsură la pravilă. Noapte sau zi, pentru mine era pravilă”. Isidor era un atlet al nevoiței, unul care făcea performanță, dar nu primea gândurile insidioase de slavă deșartă, de supraevaluare, venite din partea demonilor. Iar acest lucru îl face folosindu-se tocmai de comparație, dar într-un mod propriu.

Avva nu folosește comparația cu alții pentru slava sa deșartă, pentru a-și amplifica iluzia propriei valori, ci dimpotrivă, pentru a sublinia încă o dată cât drum mai are de parcurs. Dar pentru a putea utiliza comparația în acest sens, este nevoie în primul rând să poți admira; să îi poți aprecia cu sinceritate pe cei mai buni decât tine. Pentru asta este nevoie să arunci asupra realității o privire curată, neviată, nealterată de patimă și orgoliu. Cu alte cuvinte, este esențial să ai discernământul valorii, la care să te poți raporta.

Așadar, gândului de slavă deșartă i se opune admirația pentru cei cu adevărat mari, la a căror măsură este greu de ajuns. Ce facem însă cu gândurile de deznădejde? În fața lor, Avva Isidor se încurajează cu un gând pozitiv, atunci când își spune că prăbușirea nu este maximă și că, deși vrednic de iad, este în continuare deasupra demonilor. Cu acest gând subțire, fragil, Bătrânul se menține în echilibru peste prăpastia care se cascadează între slava deșartă și deznădejde.

Paul Siladi (Ziarul Lumina)

Crucea, nebunie sau putere?

-Scurtă meditație-

În lumea contemporană în care trăim, de cele mai multe ori primim suferința și necazurile cu spaimă și cu îngrozire, uitând astfel de faptul că acestea pot fi schimbate în bucurii și stări de înaltă trăire duhovnicească. Medicina li se pare multora dintre oameni singura scăpare sau dacă vreți singurul Dumnezeu, care-i poate salva, uitând în consecință că de fapt trebuie tratat nu numai trupul, ci și sufletul, care poartă povara păcatelor - adevăratele cauze ale bolilor noastre trupești. În această direcție, sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, propune omului contemporan un sens al purtării crucii vieții sale, lucru care se va concretiza în următoarele rânduri într-o scurtă meditație.

Sfântul Apostol Pavel spunea: „Căci cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu” (I Cor 1, 18). Simplu de tot! Credința stă la baza asumării crucii noastre. Virtute care este condiționată întotdeauna de liberul arbitru al fiecăruia dintre noi. Libertatea și voința noastră sunt cele care aleg modul asumării suferințelor, bolilor, neputințele și singurătăților noastre de zi cu zi. La modul acesta pune Mântuitorul urmarea Sa: „De voiește cineva, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze mie” (Mt. 16, 24). Paradoxal, dar nu ireal! Aparent irealizabil, dar în mod sigur posibil! Poate că mulți se întreabă, păi cum, Dumnezeu vrea ca eu să îndur suferințe? Nu, tocmai pentru că Dumnezeu nu vrea, te pune să-ți iei crucea. O asumare la care se prinde și Mântuitorul, care spune: „Luați jugul meu asupra voastră și vă învățați de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre” (Matei 11:28-29). E vorba de purtarea unei cruci, care, că vrem că nu vrem, tot o avem de dus. Tocmai aici e punctul cheie, că Hristos ne invită să ne luăm crucea și-n același timp să-I îngăduim să o poarte împreună cu noi. Aceasta este taina - că Cineva transformând crucea din obiect de tortură în *cinstită cruce dătătoare de viață*, continuând să facă lucrul ăsta până la sfârșitul veacurilor în viața fiecărui om care dorește.

Pentru a realiza transformarea aceasta a crucii neputințele noastre de orice ordin în, prin și cu Hristos, trebuie urmate mai întâi trei condiții. Prima fiind lepădarea de sine, care presupune schimbarea noastră lăuntrică, curățirea inimii, lepădarea noastră de *omul cel vechi*. Abia după ce este atins acest prim punct obligatoriu în viața noastră duhovnicească suntem pregătiți pentru asumarea crucii reprezentată de orice neputință sau boală de orice fel. A doua condiție - *luarea crucii*, însemnând nu altceva decât o asumare a necazurilor noastre în perspectiva vieții veșnice alături de Dumnezeu.

Îndeplinite aceste două criterii, urcușul nostru duhovnicesc face posibilă venirea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ în viața noastră cotidiană. La acest nivel așa cum unanimit susțin toți Părinții Ortodoxiei, omul trăiește viața ca pe un dar, înfruntând cu fruntea senină toate ceea ce vine asupra sa. Transformând necazul în bucurie prin puterea

Crucii lui Hristos. Aceasta este taina, că prin cruce noi ne mântuim și gustăm viața cea veșnică încă din viața aceasta pământească. Făcând o incursiune în istoria vieților Sfinților Bsericii și ducându-ne până la Sfântul Ignatie Teoforul, sărbătorit pe data de 20 decembrie. Un Sfânt despre care se crede că ar fi fost copilul binecuvântat de Dumnezeu.

În relatarea vieții acestuia este cuprins un amănunt șocant pentru noi oamenii de azi, obișnuiți cu gratuitățile și cu creștinismul acesta de ordin magic. Acest Sfânt mai exact, în drumul spre Roma, escortat fiind de soldați. În drumul spre moartea sa chinuitoare, care avea să se întâmple în Colosseum, ca sursă de amuzament demonic pentru oamenii acelor vremuri și acelor locuri. La un moment dat în această peregrinare, Sfântului i se propune eliberarea sa de sub cei care-i pregăteau moartea. Însă la modul ciudat, am putea spune unii dintre noi, acest Ierarh Sfânt, răspunde: „Nu, lăsați-mă să fiu măcinat de dinții fiarelor și să fiu transformat în pâine a lui Hristos! Abia acum sunt în școala uceniciei Domnului și Mântuitorului meu”. Intrigant, dar iată care este sensul purtării crucii și urmării Mântuitorului: identificarea noastră ca prieteni ai lui Hristos, transpunerea noastră în calitatea de copii ai lui Dumnezeu, de moștenitori ai Împărăției Cerurilor. Așa devenim următori ai Mântuitorului, creștini autentici, *sare* așa cum ni s-a poruncit a lumii acesteia. Amin.

Pr. Andrei Iancu

(Biserica Adormirea Maicii Domnului
Coveș)

Între noi doi

Maria Pănăzan Lorinkzi

Între noi doi
e Dumnezeu Iubirii
și Pomul Vieții și
Privirea Ta de Înger...

Între noi doi
e Dumnezeu Iubirii
și Lumina de gând
care ne-a fost dată
întru aflarea Misterului Crucii...

Între noi doi
e Dumnezeu Iubirii
care ne-a binecuvântat să fim Iubire
și să ne-mpărtășim cu Lumina
celor doi Ochi Senini
pe care eu încă o mai caut
pe poteca ce duce spre Dor de
Acasă...

Între noi doi
e Dumnezeu Iubirii...
Știm oare ce distanță infinită
ne desparte pe mine de Tine
și pe Tine de mine?

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ortodoxia pe Valea Hârtibaciului

Str. Mihai Viteazu, nr. 20, Agnita, 555100, telefon 0269 510325

Președinte: Pr. Protopop Mihai Naicu

Secretar: Pr. Marius Rebege

Colectivul de redacție: Pr. Marius-Ciprian Bogdan (Vecerd), Pr. Aurel Dolea (Stejerișu), Pr. Ion Popescu (Noiștat), Pr. Sebastian Toma (Movile), Pr. Ioan-Dumitru Tătoiu (Fofeldea)

Tiparul: Tipo Trib Sibiu, Editura Etape Sibiu

Așteptăm opiniile și sugestiile dumneavoastră la adresa redacției sau pe e-mail la următoarele adrese: ortodoxiapevaleahartibaciului@yahoo.com și ortodoxiapehartibaci@yahoo.com

Folclor Cules de Mircea Drăgan Noiștețeanu

Frunză verde ruptă-n cincii,

Plin e codru' de voinici,
La tot fagu' - patru, cincii.
Și la fagu' ăl mai mare
Zace-un voinic de lingoare,
Cu-a lui mândră la picioare
Și se roagă să se scoale.
- Mori, bădiță, ori te scoală,
Ori mai dă-mi și mi' din boală.
- Ba io, zău, nu m-oi scula,
Nici din boală nu ți-oi da.
Pân' tu mie mi-i aduce
Apă rece din Dunăre,
Sloi de gheață din țarmure
Și cireșe din altoi.
- Bade, bădișorul meu,
Apa rece s-o-ncălzit,
Sloi de gheață s-o topit
Și cireșe nu mai sunt.
- Mândro, mândrulița mea,
Apă rece-i gura ta;
Și cireșe de altoi
Ai tăi, mândră, ochișori,
Care-i plâng adeseori.

Toma Nicolae, 82 de ani, Chirpăr, 3 X 2004

Tu ai gândit, bădiț, gândit
Că eu sunt fir de găsit,
Ție de batjocorit.
Da eu sunt foiță fragă
Și la toată lumea dragă.
Și ți-am fost, bade, și ție
Până-ai fost de omenie.
Omenia o-ai mâncat,
Eu focului te-am lăsat.

Tu-ai gândit, bădiț, așa,
Tu-ai gândit cu maica-ta
Că eu sunt gunoi din tină,
Și tu bujor din grădină.

Pe gunoiu' ploaia-l spală
Și tot îi de trebuială.
Da bujoru' vestejește,
Nimurui nu-i trebuiește.

Rochie cu paraclini
Așteaptă domni și nu vin.
Ăi cu cioareci nu-ndrăznesc,
Ăi cu nădragi nu sosesc.

Lelișoară, lelișoară,
Nu lăsa voinic să moară
Pentru-oțâr' de gurișoară.
Că-i păcat de dumnezeu
Să moară de dorul tău.
Și-i păcat de precista
Să moară de dumneata.

Treci, bădiță, dac-ai vint,
Nu mai sta bușuluit,
Ori mândruța nu ți-o vint?
Treci și fii pe-ngăduială,
Că ți-a veni mâne sară.
Și stai cu îngăduială,
Că ți-o veni joi sara Copilă ca mine nu-i
Neci aicea, neci în Brui,
Neci-în târgu' Cincului.

Când te duci, bade-n pădure,
Hai la noi după săcure,
Să-ți dau apă din pahar.
Să nu strici ceva la car.
Să-ți dau gurița mea toată,
Să nu strici la car vreo roată.

Vai de mine, mor și mor
După domnu-nvățător.
Vai de mine, mor și zac
După petec de nădrag.

Culese de la Frățilă Maria (a Sâmului),
77 de ani, Săsăuși, 18 iulie 1984

Fermecătoarea toamnă

Ioan Gligor Stopiță

Azi noapte mi-a bătut în ușă-o Doamnă,
Brutal fardată, la gât cu șal de vulpe,
Cu blugii vineții mulați pe pulpe
Și ie cafenie: fermecătoarea toamnă!...

Azi noapte mi-a bătut cu degetu-n fereastră
Femeia aceea brună... Doamna din Sonete,
Misterioasă, rece, în rochii de măiastră
Ce vine noaptea poezii să-i deștepte...

S-a veștejit azi noapte înc-o stea
Și a căzut aprinsă la margini de amurguri...
Fluturii rămași în vie printre struguri
S-au sinucis bezmetici la fereastră mea...

Vântul din Cindrel s-a rupt printre ecluze
Și-a străbătut Sibiul cu...femeia...
Ce plângea sfâșit și cu sarcasm pe buze...
Vai, ce „barbar plângea femeia aceea”!...

Omagiu pentru actorul-cântăreț

Pe Hârtibaci, s-a stins făclia,
Ce lumina-se cu onor,
Agnita, îi jelește glia
Lui Gyuri Pascu, bun actor!

x x x

El a cântat mereu povestea,
Cu dragoste, cu un renume.
Ce tristă este astăzi vestea,
Știindu-l dus în altă lume!

x x x

Îl plâng cei care l-au cunoscut,
Îl plânge un întreg popor.
Avea talent, ne-ntrecut,
Avea și farmec și umor!

x x x

Dumnezeu să-i fie pază,
Că l-o dus la Heruvimi.
Cântece cu mare vază,
Înmulțite în miimi...

Autor: Hudea M. Simion
Un fiu al satului Săsăuș

EI S-AU NĂSCUT ÎN NOIEMBRIE

Brezaie Eufimia	01 nov	91 de ani	Alțina
Mărgărit Dochia	01 nov	86 de ani	Cornățel
Aroneasa Emilia	01 nov	80 de ani	Retiș
Alamă Alexandru	02 nov	89 de ani	Marpod
Iasch Sofia	02 nov	81 de ani	Alțina
Muntean Ioan	03 nov	85 de ani	Cașolț
Cristea Ana	03 nov	84 de ani	Alțina
Țânț Verghina	03 nov	84 de ani	Retiș
Țânț Emil	03 nov	84 de ani	Retiș
Pleșa Ana	04 nov	85 de ani	Brădeni
Țintea Teodorița	06 nov	83 de ani	Chirpăr
Petrișor Simion	06 nov	82 de ani	Ilimbav
Lazăr Simion	06 nov	80 de ani	Fofeldea
Bauman Michael	07 nov	89 de ani	Alțina
Șandru Aurelia	07 nov	82 de ani	Chirpăr
Aroneasa Olimpiu	07 nov	81 de ani	Retiș
Morariu Victoria	08 nov	93 de ani	Chirpăr
Șerban Nicolae	08 nov	91 de ani	Merghindeal
Moisin Ana	08 nov	82 de ani	Daia
Șchiopotă Zorița	09 nov	87 de ani	Retiș
Turcu Ioan	10 nov	83 de ani	Noiștat
Buta Ana	10 nov	81 de ani	Dealul Frumos
Stăniș Ioana	10 nov	81 de ani	Daia
Despa Traean	11 nov	82 de ani	Daia
Crișca Paraschiva	13 nov	84 de ani	Ghijasa de Sus
Viloiu Ana	15 nov	81 de ani	Hosman
Petrișor Maria	16 nov	87 de ani	Alțina
Vlad Livia	16 nov	85 de ani	Mihăileni
Săcărea Lucreția	16 nov	83 de ani	Nou
Pupăză Maria	17 nov	84 de ani	Retiș
Gottschling Andrei	17 nov	83 de ani	Stejărișu
Hordobeț Paraschiva	17 nov	82 de ani	Ilimbav
Moldovan Aurelia	17 nov	82 de ani	Țeline
Mihuleț Paraschiva	18 nov	88 de ani	Țichindeal
Balteș Gherghie	18 nov	86 de ani	Cașolț
Brezai Aurel	18 nov	82 de ani	Răvășel
Balaban Filofteia	20 nov	85 de ani	Alțina
Muntean Nicolae	20 nov	81 de ani	Netuș
Băilă Romulus	21 nov	96 de ani	Răvășel
Cocoșel Maria	21 nov	91 de ani	Nou
Marin Ionel	21 nov	86 de ani	Daia
Sbârcea Maria	22 nov	84 de ani	Retiș
Nițu Maria	22 nov	82 de ani	Daia
Iosif Aurelia	22 nov	82 de ani	Țeline
Rusu Frosina	23 nov	97 de ani	Șomartin
Radu Elena	23 nov	86 de ani	Cașolț
Rugalug Nicolae	24 nov	93 de ani	Dealul Frumos
Clonț Elisabeta	24 nov	89 de ani	Stejărișu
Luca Elisabeta	25 nov	82 de ani	Ghijasa de Sus
Gierling Gheorghe	25 nov	81 de ani	Stejărișu
Nițu Rosalim	27 nov	88 de ani	Dealul Frumos
Magăț Ioan	27 nov	83 de ani	Chirpăr
Muntean Ioan	27 nov	83 de ani	Vărd
Stroia Nicolae	27 nov	83 de ani	Chirpăr
Borcea Maria	27 nov	80 de ani	Cornățel
Florea Ana	28 nov	83 de ani	Stejărișu
Schopp Ioan	29 nov	88 de ani	Alțina
Dezi Ana	29 nov	86 de ani	Chirpăr
Irod Moisă	30 nov	94 de ani	Ghijasa de Sus
Lumițiu Ilie	30 nov	88 de ani	Nou

Noi le dorim sănătate, bătrânețe liniștită și bucurii din partea urmașilor
Celor ce nu mai sunt, le dorim odihnă veșnică de-a dreapta Tatălui.

Ultimul stinge lumina

Dan Herciu

impulsul primei priviri
cioplea tăcut
sentimente viitoare

ne-am scuturat de trecuturi
ca de lepră
ne-am analizat sumar
sufletele
am făcut dragoste
imponderabili
sfidând
toate punctele cardinale cunoscute
și chiar am descoperit
că putem să ne clonăm
unul pe celălalt

timpul rămăsese
singura prejudecată
palpabilă

doar că
a doua zi
au început să sune mobilele
să greierească, greierii
să claxoneze mașinile
să plouă, ploaia
să...

iar în ochii noștri
ca pe giganticele monitoare
din sud-vestul orașului
trecea mereu
și mereu
aceiași mesaj:

INSECTE DE COMPANIE

Nicu Ganea

Popular science ficțion

Întreb: „ce faci măi purece aici?”
- Mă puric de păduchele-albinos
un parazit de frunte-un acarici
ce vrea să vadă un purece păduchios!

Apuc păduchele și-i spun:
- De nu-i dai pace, te arunc pe ușe!
„ce? gazdă dulce, mi-ești nebun?!
nu vezi că am pe burtă o căpușe?”

O dibuiesc și-o gădil de călcăie:
- Stăi nesățul-o, nu-l mai suge,
păduchele săracu-i plin de răie
nici dânsul n-are dram de sânge!

De mila lor îmi vine -a plânge-
ce fără apărare și ce mici mai sunt
când vine ploșnița și mă împunge:
- De mine n-o să zici nici un cuvânt?

Putoarea asta e mai rea ca răia
Hulpavă, face din stejar - făină
Îi spun: „de vrei să fi a-ntăia,
îmi afli câți păduchi are-o găină!”

Ușoară-i viața lor de paraziți
Păduchi cu purici, ploșnițe răioase
Ce în lumină stau cuminiți
Ce-n beznă sunt nesățioase.

Oaspeți de suflet din Oosterbeek (Olanda)

Anul acesta s-au împlinit 20 de ani de când prietenii noștri din Oosterbeek (Olanda) vin la Agnita cu inimile deschise și cu bucuria reîntâlnirii. De doi ani, Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” găzduiește întâlniri ale reprezentanților din comunitatea Oosterbeek cu elevii ai școlii noastre și cu profesori dedicați voluntariatului (director adjunct prof. Vecerzan Margareta, prof. dr. Lorinczi Maria-Daniela, prof. Găină Niculina). În această toamnă, vizita a durat din 30 septembrie până în 2 octombrie 2016. La întâlnirea cu elevii noștri din clasele a VII-a A și a XI-a A, desfășurată la CDI, doamnele Saskia, Jannie și Ge (însoțite de pr. Endre Kozma) au dezbătut o temă de impact de mare interes și anume: „Măinile mele – zâmbetul lui Dumnezeu”, temă care va fi reluată și la următoarea întâlnire din anul 2017.

Într-o atmosferă deschisă, în care limba engleză s-a auzit cursiv, coerent și ... expresiv (doamna profesoară Saskia fiind surprinsă de elevele noastre Muntean Georgiana-Daniela prin recitarea în limba engleză a poeziei cu care a câștigat la Concursul Regional „Odă Primăverii”), ne-am bucurat împreună de o frumoasă după-amiază de toamnă și le mulțumim oaspeților noștri pentru atențiile cu care ne-au copleșit. Suntem bucuroși, de fiecare dată, de un asemenea fructuos schimb de experiență. Aceeași atmosferă intimă ne-a reunit la Restaurantul Calzone, la o discuție prietenească într-un cadru nonformal, bucurându-ne de o ceașcă de ceai fierbinte, completată de o servire ireproșabilă...

Prof. Maria-Daniela Pănăzan Lorinczi

Se întâmplă la Colegiul din Agnita

Așa cum v-am obișnuit începând de anul trecut v-am ținut la curent cu cele mai frumoase și mai antrenante activități derulate în cadrul școlii noastre. Nici anul acesta nu o să vă dezamăgim pentru că nici nu am început bine școala și deja ne-am și implicat în numeroase activități extrașcolare.

Luna lui septembrie a venit cu două activități mult îndrăgite de elevi: este vorba de implicarea micilor voluntari la acțiunea de curățenie a orașului din cadrul programului Let's do it Romania. La această activitate au participat elevii din ciclul primar și gimnazial coordonați de doamnele învățătoare și profesoare: Banu Angelica, Jecan Ionela, Feldara Luminița și Lăstun Bogdana. Let's do it Romania reprezintă cea mai mare mișcare socială din România, cu peste 1 100 000 de voluntari implicați în 6 ani de activitate. Viziunea lor este o țară cu 0 deșeuri, iar valorile pe care le promovează sunt pasiunea, încrederea, respectul pentru natură și implicarea.

Acesta este elementul care a declanșat această „revoluție” în România – povestea echipei din Estonia, inițiatorii proiectului „Let's Do It!”. Am început în 2009, când un grup de voluntari pasionați, animați de o idee nebunească, și-au propus să curețe România într-o singură zi. Pe parcursul unui an de pregătire, această idee ne-a însușit și ne-a dat bucurie și puterea să continuăm. România a fost cea de-a 4 țară din comunitatea „Let's Do It, World!” care a avut curajul să organizeze o astfel de acțiune și este și astăzi o referință pentru alte țări de pe întreaga planetă.

A doua activitate, la care elevii noștri au participat, este dedicată studiului limbilor străine, pentru că, în 26 septembrie am sărbătorit așa cum se cuvine Ziua Limbilor Europene. Astfel toți profesorii de limbi străine: engleză (Prof. Calborean Ana, Puiuț Ana Maria), franceză (Prof. Zgabercea Dana) și germană (Prof. Joantă Laura, Stănuțiu Ioana)

dar și cu sprijinul domnului profesor documentarist Roman Raul, s-au implicat în buna desfășurare a activităților. Au fost prezentate referate, s-au făcut power point-uri, scurte filmulețe, numeroase desene, a fost realizat un mic dicționar cu cele mai uzuale cuvinte și expresii din diferite limbi europene și nu în ultimul rând a fost realizat un Arbore al Culturii.

Nu s-a terminat bine luna septembrie că a venit luna octombrie, lună în care am sărbătorit Ziua Educației, zi cu numeroase activități specifice. Această zi, denumită și „World Teacher's Day”, a fost celebrată pentru prima oară pe data de 5 octombrie 1994, când UNESCO a desemnat prima „Zi Mondială a Educatorilor”, zi dedicată recunoașterii importanței muncii dascălilor. De atunci, în fiecare an, peste 100 de țări de pe întreg mapamondul marchează această dată în diferite moduri. Principalele activități desfășurate în această zi sunt: inițierea de campanii de promovare a excelenței în munca

de predare, prezentarea celor mai recente statistici referitoare la munca profesorilor, activități de recunoaștere a muncii profesorilor precum și exprimarea nemulțumirilor dascălilor prin activități de protest.

Însă, mai presus de orice semnificație care poate fi atribuită acestei zile, ea este o ocazie ideală pentru a ne aminti că educația joacă un rol vital în dezvoltarea civilizației și a culturii umanității, în cultivarea valorilor spirituale și în conferirea unui statut elevat condiției umane. Mai mult chiar, reprezintă un moment foarte potrivit pentru a medita asupra spuselor unor oameni învățați...

„Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea.” – Nelson Mandela

Și activitățile nu se opresc aici. Noi luăm o scurtă pauză și ne auzim luna viitoare.

Prof. Dana Zgabercea

„Arca lui Anca” din Ilimbav a poposit la București

Andra MARINESCU

„Arca lui Anca” a navigat până în București. Centrul de educație non-formală din comuna Marpod, județul Sibiu, a participat la cea de-a doua ediție a Festivalului Ambasadelor cu statutul de Ambasadă a Poveștilor din Transilvania.

La Romexpo, au fost 50 de ambasade, consulate, institute culturale și organizații internaționale, cu un stand multimedia, un atelier teoretic și practic de storytelling și două recitaluri artistice, demonstrative.

Sibienii care au reprezentat „Arca lui Anca” din Ilimbav au fost Anca Vasilescu, manager proiect, Teodora Mine, Florin Tărășan, Romică Sandu, Mihai Sopa și Sebastian Dotcoș, primarul comunei Marpod și inițiator al Centrului de educație non-formală.

Potrivit acestora, obiectivele urmărite au fost prezentarea proiectului și a valențelor satului românesc de pe Valea Hârtibaciului, revitalizarea patrimoniului imaterial și cultural,

prin reconstituirea și promovarea clasică și multimedia a legendelor și poveștilor din Transilvania, organizarea de evenimente tematice, identificarea de parteneri de proiect și dialog, precum și promovarea artei de a spune povești ca liant de comunicare multiculturală și interculturală.

Atelierele și evenimentele propuse pe agenda de activități cultural-educative desfășurate pe @arca lui anca se adresează tuturor persoanelor care își caută identitatea națională, culturală și/sau personală, vor să intre în contact cu meșteșugurile/ ocupațiile/ obiceiurile/ credințele care definesc poporul român, să-și însușească abilități și informații autentice, să trăiască un timp de calitate, îmbinând utilul cu plăcutul și să-și completeze setul de idei și comportamente sănătoase (năravuri bune) prin intermediul trainerilor/ lectorilor/ conferențiarilor cu experiență și priză la public.

Articol preluat din ziarul Tribuna

George Coșbuc omagiat la Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” Agnita

În ziua de 20 septembrie 2016 s-au împlinit 150 de ani de la nașterea „poetului-cărturar” al Transilvaniei, George Coșbuc. Fiind un an literar dedicat lui George Coșbuc, am considerat necesar a vorbi despre poetul născut la Hordou, în județul Bistrița-Năsăud, în anul 1866, în cadrul orelor de limba și literatura română. La clasa a VII-a A, poetul a fost omagiat prin lectura celor mai cunoscute poezii ale autorului și prin punctarea celor mai importante repere din biografia autorului. Citind poezie devenim mai bogați sufletește, acesta ar trebui să fie dezideratul oricărui profesor de română și al oricărui elev iubitor de Cuvânt...

„George Coșbuc este, poate, cel mai dificil poet român. Și mă gândesc la o dificultate de un tip aparte, care nu se referă la puterea noastră de a-l înțelege și de a-l simți, ci la lipsa unor criterii ferme prin care să-i evaluăm originalitatea. În foarte abundentele comentarii asupra operei sale nu există, în esență, decât două puncte de vedere diferențiate, din care se trag apoi, eclectic, celelalte multe interpretări. Polii aceștia îi reprezintă C. Dobrogeanu-Gherea și Vladimir Streinu. Avem de-a face, pe de o parte, cu o perspectivă sociologică iar pe de alta, cu una strict estetică, cu deschidere chiar spre estetism”¹.

„Poet cărturar” cum l-a supranumit Ioan Alexandru, apreciatul George Coșbuc este un poet religios înzestrat, pe care graiul sfânt ardelean l-a dat literaturii noastre, pentru că: „de la Coșbuc ne-a rămas imaginea poetului cărturar care nu frunzărește cultura lumii ci își stoarce ochii pe textele fundamentale, a poetului care își asumă istoria neamului său, a marelui poet patriot dintotdeauna suflet în sufletul neamului său.”². În creația poetică

coșbuciană se găsesc versuri imnice ce freacă de bucuria marilor sărbători creștine din viața satului. În opinia lui Nichifor Crainic, „poeziile de inspirație hristologică ale lui Coșbuc își au rădăcinile în folclor. Precum a iubit și-a visat măreții românești împreună cu poporul, precum a răs sau a plâns împreună cu el, tot așa cu legenda lui s-a apropiat de ieslea nașterii, de sfintele patimi și de crucea Golgotei. Ca un râu ce se varsă în mare, credința lui e contopită în credința milenară a neamului.”³

Capodoperele liricii lui Coșbuc sunt poezii care vibrează de sentimentul religiosului. *La Paști, Colindătorii, Crăciunul în tabără, Pomul Crăciunului, Iisus la împăratul, Armingenii, Parabola sămănătorului, Psalm* sunt texte religioase stricto sensu. Același fior religios răzbate însă și din alte poezii care, fără a face trimiteri biblice, ilustrează concepții de viață creștine din existența milenară a satului. Sunt de amintit, în acest context, *Nunta Zamferei* și *Moartea lui Fulger*, capodopere ale liricii românești de la începutul secolului al XX-lea. Momentele cele mai importante din viața omului, ale nunții și ale înmormântării, fac din George Coșbuc un poet al ceremonialului sacru al satului care viețuiește liturgic, după legile divine, îmbiericindu-se prin pacea lăuntrică pe care i-o dă natura ocrotitoare.

Prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lorinczi

¹ Petru Poantă, *Opera lui George Coșbuc*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2004, p. 8.

² Nichifor Crainic, *Spiritualitatea poeziei românești*, Muzeul Literaturii Române, București, 1998, p. 112.

³ Idem, p. 78.

COLEGIUL DE REDACȚIE AGNITA

Colectiv de redacție: Ilarion Bârsan, Mircea Drăgan, Marius Halmaghi, Bogdan Albu, Cătălin Varga, Dana Zgabercea
Ioan Vulcan-Agnițeanul

Tipar: Tipo Trib Sibiu
EDITURA ETAPE SIBIU
ISSN 2066-8708

Str. P-ța Republicii nr. 19,
Tel.: 0736 621 035
www.gazetahartibaciului.ro
e-mail: barsan.avh@gmail.com
orele 8⁰⁰ - 15⁰⁰